

HADI, OLAYI ÇÖZ!

İTERAKTİF KİTAP

DEDEKTİF TED

Pierre Varrod

CARPE
DIEM

ÇALINAN MÜCEVHER

Süre: 20 dakika

Zorluk Derecesi: 4

Değerli bir mücevherin çalınışına doğrudan şahit olmak pek sık rastlanır bir durum değildir. Buna rağmen, o aralık ayının son günlerinde Paris'in orta yerinde Ted böyle bir duruma şahit oldu.

Zengin dekorlarla süslenmiş bir tiyatro sahnesine benzeyen küçük bir meydanda dünyanın en büyük mücevher mağazaları sıralanmıştı. Lüks markalara ait onlarca vitrin, klasik tarzdaki sarayvari yapının alt katını kaplıyordu. Burası Vendome Meydanı'ydı.

Ted, Chaumet'nin zırlı kapısını çaldığında saat akşam beş sularıydı. Vitrin, senenin bu zamanı

ışıl ışıl olurdu. Her önüne gelen, müşteri bile olsa buradaki mücevhercilerden içeri giremezdi.

Ama Ted müşteri değildi. İçeri, onunla aynı anda biraz kambur ve güleç yüzlü yaşlı bir adam girdi. Dalgın bir hali vardı. Neredeyse Ted'e çarpıyordu. Onlara kapıyı açan mücevherci ikisini birbirine takdim etti. Ted, beyefendinin Belçika'nın Anvers kentinde yaşayan bir uzman olduğunu öğrendi. Dünyanın tüm madenlerinden gelen elmaslar en itibarlı mücevhercilerin vitrinlerindeki yerlerini almadan önce yüzyıllardan beri burada kesilirdi.

Ted yaşlı adamla tanıştırıldığı sırada, beyaz giyimli, sarı saçlı iri bir kadın mağazadan dışarı çıktı. Siyah giyimli, kısa boylu ve kel bir görevli, kadına kapıya kadar eşlik etti. Satıcı, genç kadının kocası olduğu belli olan sarışın bir adamla birlikte butiğın iç kısmına geri döndü.

Ted ve elmas uzmanı adam, kibarlık gereği birbirlerinin meslekleri hakkında üç dört dakika konuştuktan sonra kendi işleriyle ilgilenmek üzere ayrıldılar. Peter Hoonegaard, elmasçı bir ailenin çocuğuydu, bu işin tüm sırlarına vakıftı. Ted, Hollandalı uzmanın geçebilmesi için geri çekildi, ardından görevli kadına mücevher mağazasının sahibine geldiğini haber vermesini rica etti ve rahat bir koltuk bulup oturdu.

Mücevher mağazasında sarışın adamdan başka müşteri yoktu. O sırada adamın cep telefonu çaldı. Adam telefonu açtı. Yabancı bir dilde konuşmaya

başladı. Ardından ayağa kalktı ve satıcıya eşinin arabalarının anahtarlarını koyduğu el çantasını mağazada unutmuş olduğunu söyleyip anahtarları ona götürmek için birkaç saniyelğine dışarı çıkacağını söyledi.

“Onun el çantası ile benim valizime, ben ona anahtarları götürüp geri gelene kadar göz kulak olabilir misiniz?”

Adam kusursuz bir Fransızcayla konuşuyor, iki dil arasında ustalıkla geçiş yapıyordu. Almaya karar vermiş oldukları yüzüğü tezgâha bıraktı. Yüzük gerçekten de çok güzel bir hediye olacaktı.

Söz konusu yüzük, çok eski ve ender rastlanan, mücevher meraklılarınca bilinen, şatafatlı mağazalarda onlarca kez fotoğrafı çekilmiş bir parçaydı.

Ted bile fiyatını hatırlar gibiydi. Yüz seksen bin avro gibi fahiş bir fiyatı vardı.

Sarı saçlı adam az bir süre önce mağazadan çıkmıştı. Bunun üzerine Ted, meydanda kısa bir tur atıp hemen geri geleceğini söyledi.

Randevu vaktinin gelmesini beklerken, yaşlı beyefendi, çiftin almayı tasarladığı ama şimdilik sunum tablasında duran göz alıcı güzellikteki yüzüğü inceledi. Onlar adına mutluluk duymuştu. Bu çift hakkında biraz daha fazla bilgi sahibi olmak için satıcıyla konuşmaya başladı.

Mücevher satıcısının tek bildiği Rus oldukları, Moskova’dan geldikleri, kadının acil bir arama yapması gerektiğinden cep telefonunu bulmak

için arabasına gittiği ama arabasının anahtarlarını mağazada unutmuş olduğuydu.

Meydandaki mücevher mağazalarına ayrılmış park yeri otuz metre uzaklıktaydı. Oysa satıcı bir süre sonra endişelenmeye başlamıştı. Kadının kocasından arabalarının anahtarlarını istemesinin üzerinden neredeyse on beş dakika geçmiş ve çift hâlâ dönmemişti.

“Neyse ki her ikisi de çantalarını bıraktılar. Bekleyelim bakalım” diye mırıldandı.

Peter Hoonegaard, satıcının yanına gitti. Ne olup bittiğini anlamıştı.

“İşte kurnazlıkla planlanmış bir hırsızlık! Boşuna beklemeyin, Rus çift geri dönmeyecek. Onları daha çok beklersiniz. Az önce, en az yüz seksen bin avronuzu çaldılar!”

Mücevhercideki yeni yıl coşkusu korkunç bir felaket olmuş gibi havada asılı kalmıştı. Herkes olaya bir yorum getiriyor ve bu şekilde kandırılmaya izin verdiği için kendi kendine isyan eden satıcıyı teselli etmeye çalışıyordu. Mağazanın müdürü polis çağırdı. Fakat artık çok geç olduğunun farkındaydı.

Tam o anda, kapının zili çaldı. Yaşanan kötü tecrübeyi unutturacak yeni müşteriler mi gelmişti? Hayır, işte sarışın çift geri dönmüştü. O zaman hırsız olamazlardı, değil mi? Oysa öyleymiş gibi görünüyordular! Etrafları iki polisle çevrilmişti, Ted de arkalarından geliyordu.

Dedektif Ted Harrod, hırsızların ne yapmak istediğini anladığı anda tereddüt etmemiş ve mağazanın tam karşısında bulunan adalet bakanlığının önünde bekleyen iki polis görevlisini çağırılmaya gitmişti. Otoparka kadar beraberce koşmuş ve otoparkın çıkışını büyük bir otomobille kapatmışlardı. İşte, hırsızları da böyle yakalamışlardı.

Sence mücevhercide olup biten neydi? Dedektif Ted Harrod sence olayı nasıl çözmüştü?

İPUÇLARI

Genç kadının cep telefonu neredeydi? Arabanın anahtarları nerede duruyordu?

Bir uzman, bir mücevherin gerçek ya da sahte olup olmadığını anlayabilir.

Çantaların içlerinde ne vardı?